

molts s'imaginem, un camp de desolació, una ruïna desvastada, sinó una arca plena de tresors que es lliuren solament a qui se li acosta amb el desig de comprendre'l i l'afany d'aliviar-lo. Si cada dia es redueix una mica més l'àrea del misteri que volta la personalitat humana; si hem après a valorar què pot més en nosaltres: si la llum freda de la raó o la força entranyable dels sentiments; si hem descobert el secret del perquè de certs actes insòlits que a nosaltres mateixos ens sorprenden i esborronen després d'haver-los realitzat, és sobretot a l'estudi pacient i meticulós del malalt psíquic que ho devem. I per tal com la intel·ligència del morbós porta a comprendre el normal, bé

podria dir-se que és a la psiquiatria que es deu el més clar i més fort que hi ha en la psicologia moderna.

Els metges psiquiatres tenim un màxim interès en la solució acurada del problema mèdico-social de l'assistència als psicòpates. I això per dos principals motius: primerament, perquè se'n beneficiaran els nostres malalts; segonament, perquè així s'aconseguirà que la psiquiatria doni tot el rendiment social que hom té dret a esperar-ne; que, com diu l'alienista francès Benon, si la psiquiatria vol créixer, irradiar i fructificar ha de sortir del manicomi on ha estat fins ara "segrestada".